

и премахне до известна степенъ стѣснителнитѣ постановления. Въ това учителството съзрѣ една „победа“ и започна отново да бойкотира конференциитѣ, но сега не за самитѣ конференции, а чрезъ тѣхъ да принуди държавата за подобрене материалното положение на учителството.

Не бѣше по-добра участъта на БУС и при втората забрана на съюзнитѣ „свободни педагогически конференции“ отъ м-ръ Найденовъ. Едва, следъ като падна Сговора и властѣта се пое отъ Народния блокъ, „свободнитѣ“ съюзни конференции се възстановиха, но за всѣка конференция се подава заявление отъ респективнитѣ дружества съ указание на дневния редъ и референтитѣ. И, следъ като М-то удобри рефератитѣ и референтитѣ, разрешава „свободната“ конференция, обаче подобни „свободни“ конференции по нищо не се различаватъ отъ „казийоннитѣ“, защото и самиятъ БУС отдавна е казийонна организация и се е срастналъ напълно съ апарата на държавата.

БУС днесъ използва „свободнитѣ“ конференции двойко: 1) чрезъ тѣхъ успѣшно разпространява фалшифицирана наука и буржуазнитѣ възгледи по нея и 2) използва конференциитѣ, за да си устроява дружествени събрания, каквито иначе съвсемъ не ставатъ, или, ако ставатъ, посѣщаватъ се крайно слабо.

Понеже, следъ империалистическата война, съвременната държава е изъ основи разклатена, а въ каситѣ ѝ играятъ мишки, тя не може вече да си позволи да дава „придобивки“, затова и БУС, колкото порано бѣ словоохотливъ, днесъ толкова е по-мълчаливъ и жбѣ не обѣлва за придобивки, макаръ числото на членоветѣ му да е 4-5 пѣти по-голъмо отъ онова, когато „завоюваше придобивки“, и касата му да прѣщи отъ натрупани отъ учителския данѣкъ милиони. Въ едно кратко време учителскитѣ заплати се намалиха три пѣти и стигнаха подъ минимума, който учителитѣ получаваха преди да се основе БУС, обаче последниятъ не само не можа да извоюва по-сносна заплата, но не биде кадѣренъ да запази даже старото положение, не защото това е невъзможно, а защото той не е една борческа професионална организация и стои на фронта на буржуазията и трепери да се не накрѣнятъ нейнитѣ „отечествени“ интереси.

Ако въ последнитѣ години БУС не говори за завоювани нови „придобивки“, той словоохотливо разправя въ своитѣ конгреси, конференции и дружествени събрания за санаториуми, почивни станции, посмъртна каса и др., които сж изградени съ левчетата, отдѣляни отъ мизерната учителска заплата и сж длѣжностъ и обектъ на държавата—господаръ, чиито наемници сж учителитѣ, но не и присѣщи на една професионална организация, комплектувана изключително отъ пролетарии — отдали здравето, живота си и умственитѣ си способности на тази държава.

Трѣбва да се прави разлика между придобивка, подарѣкъ и илостиня. БУС въ актива си нѣма никакви придобивки, а само — подарѣци, харизани отъ държавата на учителството по строго пресмѣтнати нейни смѣтки, и милостиня, събирана отъ учителитѣ съюзисти и раздавана имъ подъ видъ на различни благотворителни учреждения и каси.